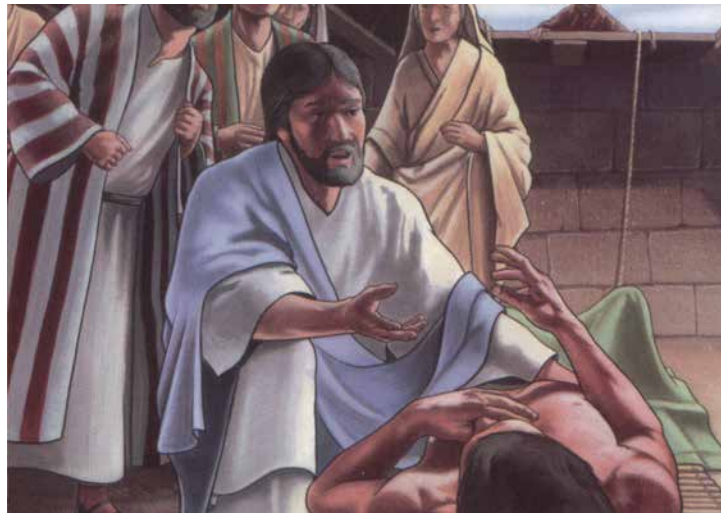

Tvoj Spasiteľ

Päť biblických lekcí pre deti

Napísala Jennifer Haaijer

Ilustroval Tim Shirey

Európska sekcia CEF literatúry a audio – vizuálnych programov

PROSÍM, PAMÄTAJTE!

Názorné pomôcky pre tieto série lekcí môžu byť zakúpené vo väčšine úradov Detskej misie a cez online obchod Detskej misie. Pre zoznam úradov Detskej misie a online obchodov v Európe navštívte stránku www.teachkids.eu/sk a kliknite “Kontakty”.

Copyright © 1993 European Child Evangelism Fellowship

Translation © 1993 Detská misia na Slovensku

Všetky práva vyhradené. (Použitie s povolením). Materiály môžu byť rozmnožované pre osobné, neziskové a neobchodné použitie. Navštívte www.teachkids.eu/sk pre viac podrobností k povoleniu.

Obsah

Lekcia I.	Narodenie Ježiša Krista
Lekcia II.	Pán Ježiš uzdravuje porazeného
Lekcia III.	Odsúdenie a ukrižovanie Ježiša Krista
Lekcia IV.	Vzkriesenie Ježiša Krista
Lekcia V.	Veľký Kráľ

Pokyny pre učiteľa

MODLITBA Veľmi sa modlite za deti. Pokiaľ Boh nežije v ich srdciach a životoch, žiadna duchovná práca sa nedá vykonať. Modlite sa, aby ste učili lekcie mocou Ducha Svätého. To je tajomstvo účinnej evanjelizácie.

AKO SA UČIŤ VERŠE NASPAMÄŤ Navrhujeme, aby ste pri vyučovaní týchto lekcií počas piatich po sebe nasledujúcich dní učili iba tri verše naspamäť. Je lepšie, ak sa deti skutočne naučia tri verše, než keď sa len čiastočne naučia päť. To je dôvod, prečo sa tieto verše opakujú v dvoch lekciách. Ak učíte lekcie individuálne, navrhujeme ďalšie dva verše.

PRÍPRAVA Ako pomoc pre učiteľov poskytujeme podrobný popis, ale ten nemôže byť náhradou za starostlivú prípravu spojenú s modlitbami. Predtým, než budete študovať túto príručku, prečítajte si odseky v Božom slove. Snažte sa ovládať každú lekciiu tak dobre, aby ste mohli učiť bez poznámok, alebo aspoň s minimálnymi poznámkami. Pamätajte, že je takmer nemožné používať poznámky v situácii, keď prebieha päťdňový klub v prírode. Precvičte si používanie obrázkovej knihy (držať ju rovno a plynulo prevracat' strany).

BUĎTE DEŤOM K DISPOZÍCII Možno sa stretnete s deťmi, ktoré túžia po spasení, ale nie sú si isté, ako by ho mohli dosiahnuť. Možno vám deti budú klásť otázky o tom, čo ich učíte. Počas každého programu povedzte deťom, že ste ochotní rozprávať sa s nimi po skončení. Vysvetlite im, kde budete. Ale buďte opatrní, aby ste nevzbudili dojem, že deti musia ostať, aby boli spasené. Deti sa môžu odovzdať Kristovi kdekoľvek, kedykoľvek, bez prítomnosti poradcu.

Môžete povedať deťom, že sa s vami môžu poradiť:

- počas programu, keď zverejňujete oznamy,
- po učení veršov, ktoré hovoria o osobnom vykúpení z hriechov,
- počas biblickej lekcie najlepšie na jej začiatku,
- v ktorejkoľvek vhodnej chvíli programu.

Môžete povedať napríklad:

„Ak chceš, aby ti Pán Ježiš odpustil hriechy, ale nevieš, čo máš robiť, rád sa s tebou porozprávam a pomôžem ti. Po skončení nášho programu si môžeš sadnúť pod tento strom. Tak budem vedieť, že sa so mnou chceš rozprávať. Prídem a vysvetlím ti, ako môžeš poprosiť Pána Ježiša Krista, aby sa stal tvojím Spasiteľom.“

Keďže mnohé deti sa odovzdajú Pánovi Ježišovi ako svojmu Spasiteľovi samotné (bez toho, aby potrebovali poradcu), je dobré, ak ku koncu päťdňového klubu poviete niečo takéto: „Ak si sa odovzdal Pánu Ježišovi a ja o tom neviem, prosím ťa, povedz mi to po skončení, aby som ti mohol pomôcť. Budem stáť tamto pri lavičke (alebo na inom mieste). Stačí povedať mi: „Chcem, aby si vedel, že som požiadal Pána Ježiša, aby ma spasil.“ Podľa toho môžete potom zaradiť dieťa do pokročilejšieho stupňa a budete mu môcť pomáhať v jeho utvrdzovaní a raste vo viere.

Na konci tejto príručky nájdete zopár rád pre deti, ktoré chcú prísť ku Kristovi.

1. lekcia

Narodenie Ježiša Krista

Text: Matúš 1, 18 – 25

Lukáš 1, 26 – 38; 2, 1 – 20

Ústredná pravda: Ježiš Kristus je jediný Spasiteľ

Verš na zapamätanie: Každý človek (totiž), ktorý by vzýval meno Pánovo, bude spasený.
Rímskym 10, 13

Úvod:

Stalo sa to iba raz a už nikdy sa to nestane. Už ste o tom počuli?

Obrázok I – 1

Kedysi veľmi, veľmi dávno žila v jednom ďalekom meste istá žena. Nebola ani slávna, ani bohatá. Ale jedného dňa sa jej prihodila zvláštna vec. Začula, že ktosi ku nej prišiel a zvolal: „Buď pozdravená!“ Nečakala žiadnu návštevu a zľakla sa, keď ho uvidela. Nebol to žiadny zo susedov. Nebol to ani Jozef, muž, za ktorého sa mala vydávať. Tento návštevník bol odlišný, celkom inakší. Bol to jeden z Božích poslov, anjel poslaný z neba, kde žije Boh. Nevieme ako vyzeral, ale keď ho táto mladá žena videla, bála sa. „Neboj sa“, povedal anjel láskavo. „Boh ti určil zvláštnu úlohu. Budeš mať dieťa a dáš mu meno Ježiš. Bude veľmi veľký, bude to Boží Syn.“

Mladá žena bola zmätená a bála sa. Také niečo sa predsa nemôže stať. „Ale ako sa to môže stať? Ja nie som vydatá“ – spýtala sa. Anjel jej vysvetlil, že ona bude matkou dieťaťa, ale Jeho Otcom bude Boh. Matkou každého dieťaťa je žena a otcom je muž. Ale toto dieťa bude iné. Jeho otcom nebude človek, ale Boh. Takéto niečo sa nestalo nikdy dovtedy, ani odvtedy. Viem, že pre teba ako i pre mňa je ťažké to pochopiť. Ale aj keď tomu nerozumieme, môžeme tomu veriť, pretože to je napísané v Biblii. Toto dieťa bude Boží Syn. Boh má jediného Syna a anjel povedal, že čoskoro sa tento Syn stane dieťaťom. Prekvapená mladá žena povedala anjelovi: „Ak Boh chce vykonať túto vec, ja som ochotná byť Jeho služobnicou.“ Potom anjel odišiel.

Pozná niekto z vás meno tejto ženy? Bola to Mária. Ako tak sedela sama vo svojom dome v Nazarete, jej myseľ bola plná myšlienok a otázok. To nie je možné, aby sa takáto vec stala...

Boh dokáže vykonať nemožné veci. Bude niekto veriť tomuto príbehu? A čo povie Jozef, muž, za ktorého sa má vydať?

Jozef sa najskôr nahneval, ale Boh mu povedal, že Máriino dieťa je Boží Syn. Potom bol Jozef ochotný oženiť sa s Máriou. Bude to pre neho česť pomáhať v starostlivosti o toto zvláštne dieťa.

Obrázok I – 2

Keď sa Mária s Jozefom pripravovali na narodenie dieťaťa, ich dom bol určite plný radostného očakávania. Mesiace rýchlo bežali, dieťaťko sa malo čoskoro narodiť. Jedného dňa Jozef povedal: „Mária, musíme cestovať do Betlehema.“ „Je to dlhá cesta, Jozef. Musíme tam ísť teraz?“ – pýtala sa Mária úzkostlivo. „Obávam sa, že áno. Cisár chce spočítať, koľko ľudí žije v jeho ríši. Takže musíme ísť do Betlehema, aby sme sa tam zapísali do knihy.“

Pripravili sa na cestu a čoskoro odišli. Mária sa pravdepodobne viezla na somárikovi. Kým tam prišli, boli unavení. „Poďme si nájsť niekde nocľah“, pomysleli si. Ale zistili, že je to veľmi ťažké. Mesto bolo preplnené. Majitelia ubytovní jeden za druhým krútili hlavou a hovorili: „Prepáčte, nemáme pre vás miesto.“ Mária bola vyčerpaná. Veľmi súrne si potrebovali oddýchnuť. Tu jeden majiteľ ubytovne navrhol: „Ak chcete, môžete spať v stajni.“ Súhlasili. Nebolo to to, čo chceli, ale bolo to lepšie ako nič. Boli radi, že majú strechu nad hlavou a snažili sa uložiť čo najpohodlnejšie. Pravdepodobne tam spali aj zvieratá.

Obrázok I – 3

Psst! (*Učiteľ napodobní plač dieťaťa.*) To bol plač dieťaťa – nového dieťaťa. Áno, práve tu, v stajni, sa Máriino dieťaťko narodilo. Pamätáš sa, kto bol otcom dieťaťa? (*Dajte deťom možnosť*

reagovať.) Áno, bol to Boh. Preto si pripomíname Vianoce – príchod jediného Syna Božieho na svet. Mária s Jozefom sa o neho nežne a s láskou postarali, pekne ho zavinuli do plienok. No, prirodzene, nemali pre neho žiadnu postieľku. „Položme ho do jasličiek“ – možno to bol Jozefov návrh. Použili jasle, z ktorých zvieratá jedávajú. Snáď tam pripravili najskôr čerstvú slamu, aby sa maličkému novorodenému dieťaťku dobre ležalo.

Mária s Jozefom s úžasom pozerali na maličkého chlapčeka. Áno, bolo to skutočné dieťaťko. Malo drobučké rúčky, nôžky, pršteky. Potrebovalo, aby ho krmili a starali sa o neho tak ako o všetky ostatné deti. Ale toto dieťaťko bolo iné – bol to Boží Syn, jediný Boží Syn. Predtým ako prišiel ako dieťa, žil u Boha, svojho Otca. Jeho život s Bohom nemal žiadny začiatok, vždy bol s Ním. Bol tam, keď Boh stvoril svet. Bol to On, kto stvoril svet – „Ním povstalo všetko a bez Neho nepovstalo nič, čo povstalo“ (Ján 1, 3). Ale teraz prišiel ako drobné, bezmocné bábätko a prežíval svoju prvú noc na tomto svete v stajni. Aké to bolo odlišné od neba, kde žil doteraz. „Volá sa Ježiš“, zašepkali Mária a Jozef. Boh už predtým obom povedal, ako sa dieťa bude volať. Meno Ježiš má úžasný význam. Ježiš znamená „Spasiteľ“ – to je niekto, kto zachraňuje ľudí. Boh poslal svojho jediného Syna, pretože ty i ja máme veľké problémy a potrebujeme byť zachránení.

(Učiteľ: Odporúčam vám pripraviť si obrázok chlapca a použiť ho ako ilustráciu ku tomuto bodu.)

Dovoľte mi porozprávať vám príbeh o chlapcovi, ktorý sa volal Alexander a ktorý mal tiež problémy...

„Nie, ja som to neurobil, naozaj nie“ – povedal Alexander mamičke. „To Miško.“ Miško mal iba dva roky a nemohol vysvetliť, prečo sa izbová kvetina kníše. Mamička uverila Alexandrovi a on bol rád. Mamička nevedela, že kopal loptu v obývačke – robil niečo, čo bolo zakázané. Rýchla lož mu pomohla dostať sa z ťažkostí. Už si niekedy klamal, aby si sa dostal z ťažkostí? Už si niekedy neposlúchal rodičov? Keď si to urobil, neposlúchol si Boha. V Biblii nám Boh prikazuje „Neklam“ a „Poslúchaj svojich rodičov“. Keď neposlúchaš Boha, máš veľké ťažkosti. Veci, ktoré sa Bohu nepáčia, sa volajú hriech. Boh je taký dobrý, čistý a spravodlivý, že musí potrestať všetky hriechy. Toto potrestanie nastáva po tom, čo umrieš, keď sa stretneš s Bohom a musíš sa zodpovedať Bohu za neposlušnosť. Biblia hovorí, že „všetci totiž zhršli“ (Rímskym 3, 23), takže všetci máme ťažkosti. Potrebujeme byť zachránení, inak budeš navždy potrestaný za všetko zlé, čo si urobil. Ale môžeš byť zachránený, pretože Boží Syn prišiel na svet, aby sa stal Spasiteľom.

Anjel povedal Jozefovi: „Dáš mu meno Ježiš, lebo On vyslobodí svoj ľud z hriechov“ (Matúš 1, 21).

Zdalo sa, že iba Mária a Jozef vedia o Jeho príchode. Ľudia v Betleheme nevedeli nič o tom, čo sa stalo v stajni. Za mestom bola pokojná noc. Len pastieri na kopcoch strážili ovce. Aj pre nich to bola iba obyčajná noc.

Obrázok I – 4

Až keď... Zrazu veľké svetlo ožiarilo celú oblohu. Opäť prichádzal Boží posol – anjel. Tak isto ako ty alebo ja, ani pastieri dovedy nevideli anjela. Zľakli sa a zakryli si tváre rukami. „Nebojte sa!“ – zaznel anjelov hlas. „Prinášam dobrú správu. V Betleheme sa narodil váš Spasiteľ. Nájdete Ho ovinutého v plienkach ležať v jasliach.“

Zrazu bola obloha plná anjelov, ktorí chválili Boha. Anjeli boli takí uchvátení tým, čo Boh vykonal, že spievali „Sláva Bohu!“ Nikdy predtým nebolo toľko anjelov poslaných na zem. Boh urobil niečo úžasné. Veľmi, veľmi miluje ľudí, takých ako si ty alebo ja. Vie, že máme ťažkosti, pretože sme neposlúchali. Ale poslal nám svojho jediného Syna, aby nás spasil. Pán Ježiš ťa môže zachrániť pred trestom, ktorý si zaslúžiš. Vyslobodí ťa z hriechov a zmení ťa; pomôže ti žiť životom, ktorý ho teší. Toto bola tá dobrá správa, ktorú povedal anjel pastierom. Preto anjeli spievali. Pastieri boli zmätení a vystrašení, nadšení a prekvapení, keď videli a počuli, čo sa deje.

Obrázok I – 5

Obloha opäť stmavla. Príchod Spasiteľa bol oznámený, anjeli sa vrátili nazad do neba. Ale ako môže maličký chlapček vyslobodiť pastierov z ich hriechov? Ako môže urobiť čokoľvek, aby teba i mňa zachránil pred Božím trestom? Ten maličký chlapček bol tiež aj Boh, takže bol veľmi zvláštny.

Rástol tak, ako aj ty rastieš. Učil sa chodiť a rozprávať. Hrával sa s kamarátmi. Chodil do školy. Ale On sa nikdy nedostal do ťažkostí, v akých si ty, lebo nikdy nezhršil. Nikdy sa nestalo, žeby neposlúchol Boha. Bol dokonalý. Potom, keď mal niečo cez tridsať rokov, zomrel – zabili Ho: bol pribitý na kríž. Tým, že tam visel a zomrel, Boh Ho potrestal za naše hriechy. Hrozne trpel, keď Ho Boh potrestal za naše klamstvá, neposlušnosť, zlé myšlienky, sebecko, hnev, nenávisť a všetky zlé veci. Biblia hovorí, že Pán Ježiš „seba samého vydal za naše hriechy“ (Galatským 1, 4). Miloval teba i mňa tak veľmi, že bol ochotný byť potrestaný za nás. Nikto iný ťa nemiluje tak veľmi ako On. Áno, ešte stále ťa miluje, pretože dnes nie je mŕtvy. Zomrel a bol pochovaný, ale po troch dňoch ožil. Stále žije a už nikdy nezomrie. Teraz je opäť v nebesiach, ale môže ťa počuť a vidieť. Ak Ho požiadaš, aby ťa oslobodil od tvojich hriechov a zmenil ťa, urobí to. Boh nám prisľúbil, že „každý človek totiž, ktorý by vzýval meno Pánovo, bude spasený“ (Rímskym 10, 13). On je náš jediný Spasiteľ. Možno naozaj chceš, aby sa stal aj tvojím Spasiteľom, ale nevieš celkom presne ako „vzývať meno Pánovo“, možno máš nejaké otázky. Po skončení, prosím, príď a porozprávaj sa so mnou. Budem *(určite miesto)*. Pán Ježiš je Spasiteľ, ktorého potrebuješ. Je to ten, ktorého potrebovali aj pastieri.

Obrázok I – 6

„Musíme ísť do Betlehema“, povedali si. „Áno, poďme, nech aj sami uvidíme, o čom Boh hovoril.“ Im nestačilo len počuť o Spasiteľovi, oni sa chceli sami na Neho pozrieť. Aj pre teba je dobré počúvať o Pánu Ježišovi. To znamená, že vieš, že si zhrešil a že ťa hriech oddeľuje od Boha a ľutuješ to. To znamená, že vieš, že Pán Ježiš zomrel za teba a že Ho práve teraz požiadaš, aby ťa vyslobodil z tvojich hriechov. Potom On bude tvojím Spasiteľom a zmení tvoj život. Nestačí, keď povieš: „Páči sa mi tento príbeh.“ Niečo aj urob. Ty nemôžeš ísť do Betlehema, ale môžeš požiadať Pána Ježiša Krista, aby ťa spasil. Pastieri by boli prišli o veľa, keby boli len počúvali dobrú správu. Ale oni nechali svoje ovce a odišli do mesta.

Obrázok I – 7

Nevedeli, do ktorého domu v Betleheme treba ísť. Ale keď anjel im poradil. Pamätáte sa? Áno, dieťa bude ovinuté v plienkach a bude ležať v jasliach. Hľadali a hľadali, pokiaľ nenašli stajňu pri ubytovni. Nazreli dnu a uvideli dvoch ľudí – muža a ženu. Hneď vedľa boli jasličky. „Tu to musí byť“ – pomysleli si. Ich srdcia boli určite naplnené radosťou. Potichučky vošli a s údivom sa pozerali na maličké dieťaťko. Snáď si aj kľakli k jasliam, pretože vedeli, že jedného dňa zomrie za ich hriechy, za hriechy Márie, Jozefa a za tvoje hriechy. Pastieri porozprávali Márii a Jozefovi, čo im anjel povedal. Porozprávali aj o veľkom zástupe anjelov. Snáď to pomohlo Márii a Jozefovi pochopiť, aký úžasný je tento maličký chlapec.

Obrázok I – 8

Čoskoro nastal čas, aby sa pastieri vrátili ku svojim ovciam. Rozlúčili sa a naposledy sa pozreli na dieťaťko. Keď kráčali do kopcov, zastavili sa, aby porozprávali túto správu ostatným. „Boh nám poslal sľúbeného Spasiteľa. Videli sme Ho v stajni v Betleheme. Radujte sa! Boh je ku nám dobrý. Prišiel náš Spasiteľ. Anjel o ňom povedal. Ach, nikdy nezabudneme na nebeský zbor, na ten obrovský zástup anjelov!“

A takto sa zvest' šírila. Odvtedy ju počulo veľa, veľa ľudí. Aj ty si ju dnes počul. Ak si iba počúval a nič neurobíš, stále budeš mať ťažkosti. Všetko to zlé, čo robíš, ťa bude oddeľovať od Pána Boha a budeš za všetko potrestaný. Aj dnes ťa môže Pán Ježiš spasiť. Vieš, že si neposlúchal Pána Boha a zaslúžiš si Boží trest? Ľutuješ všetko zlé, čo si vykonal? Chceš sa zmeniť? Tak o tom povedz Pánovi Ježišovi, stačí potichu, posediačky. Môžeš povedať niečo takéto: „Drahý Pane Ježiši, ľutujem všetko zlé, čo som vykonal, chcem sa zmeniť. Ďakujem Ti za to, že si prišiel na tento svet a že si za nás zomrel. Prosím Ťa, buď mojim Spasiteľom.“ Toto znamená vzývať meno Pánovo. Keď urobíš toto, si spasený. Boh nám sľubuje, že „ktokoľvek bude vzývať meno Pánovo, bude spasený“. Aj ty budeš spasený. Boh povedal, že Pán Ježiš „vyslobodí svoj ľud z hriechov“ (Matúš 1, 21).

2. lekcia

Pán Ježiš uzdravuje porazeného

Text: Marek 2, 1 – 12

Ústredná pravda: Pán Ježiš Kristus môže odpustiť tvoje hriechy.

Verš na zapamätanie: V päťdňových kluboch opakujte Rímskym 10, 13.
Na jednodňových stretnutiach učte:
„V Ňom máme... odpustenie hriechov.“ Efezským 1, 7

Obrázok II – 1

„Opäť je v meste“, rýchlo sa šírila zvesť, „pod'te, pôjdeme sa na neho pozrieť.“ „Je to ten najlepší učiteľ, akého som kedy počul.“ „Dokáže uzdravovať chorých. Musím byť pri tom.“ „Môj sused mi o Ňom rozprával; aj ja sám ho chcem uvidieť.“ Títo ľudia rozprávali o Pánovi Ježišovi. Pamätáte sa, na minulej hodine sme sa rozprávali o tom, ako sa narodil. Teraz je z Neho už dospelý muž. Vrátil sa domov, do Galilei, do mesta Kafarnaum a ľudia sa ponáhľali, aby Ho počúvali. Ale boli aj takí, ktorí neboli veľmi nadšení. Boli skôr mrzutí a žiarliví. „Kto to je, tento chlap? Pozrite sa na tých ľudí, ktorí sa okolo neho zhromažďujú. Radšej sa poďme presvedčiť, čo im rozpráva“, mrmlali si. Títo ľudia boli veľmi pobožní a často sa rozprávali o Bohu. Ale nepáčil sa im Jeho Syn, Ježiš Kristus.

Dom, v ktorom Pán Ježiš vyučoval, bol plný ľudí. Tí, ktorí sa do neho už nedokázali prešmyknúť, sa zhromaždili okolo dverí. Všetci pozorne počúvali, keď Pán Ježiš učil o Bohu a o tom, ako Mu patriť. Bol veľmi dobrý učiteľ, nikto iný nedokázal učiť tak dobre ako On. Ale iba málo ľudí vedelo, že každé slovo, ktoré Pán Ježiš povedal, je od Boha. Nevedeli, že On je Boh, jediný Boží Syn. Vyzeral ako človek, bol to človek, ale bol súčasne aj Boh. Práve preto bolo tak úžasné počúvať Ho, i keď sa v miestnosti nedalo ani pohnúť.

Ale nechajme teraz tento preplnený dom a poďme do iného v tomto meste.

Obrázok II – 2

Bolo to pravdepodobne tiché, smutné miesto. Na lôžku ležal veľmi chorý človek. Bol ochrnutý – to znamená, že sa nemohol hýbať. Doktori mu nemohli pomôcť. Neexistoval ani liek, ktorý by mu pomohol. Aké ťažké to muselo byť – ležať na lôžku celý deň. Predstavte si, že by ste sa vy nemohli prebhnúť, skákať alebo loziť. Ale to nebol jediný problém tohto človeka. Bolo tu ešte niečo nesprávne, niečo, čo ľudia nemôžu tak ľahko uvidieť. Tento človek veľa, veľakrát neposlúchol Boha. Boh nám prikazuje: „Nepožiadaš majetok svojho blížneho“, ale on závidel ostatným ľuďom a chcel mať to, čo mali oni. Boh prikazuje: „Miluj svojho Boha z celého srdca.“ Ale tento človek niekedy Boha vôbec nemiloval. Ak by všetky nesprávne veci, ktoré tento človek urobil, boli zapísané v nejakej knihe, bola by to veľmi hrubá kniha.

Predstav si, že by existovala takáto kniha o tebe alebo o mne. Čo by v nej bolo? Možnože tvoj brat dostal k narodeninám auto na diaľkové ovládanie. Bolo fantastické. Ty si bol taký žiarlivý, že si nedokázal byť k nemu dobrý, hoci mal narodeniny. Boh nám prikazuje, že si nemáme závidieť. Ty si neposlúchol Boha, takže v tvojej knihe bude poznámka „závidel bratovi auto“. Bude tam veľa, veľa iných vecí, ktoré si urobil proti Božej vôli. Napríklad:

„Nevypol si televízor, keď mamička kázala.“

„Hádal si sa so sestrou.“

„Trieskal si dverami, keď si mal zlú náladu.“

„Nepekne si zmýšľal o dievčatách v škole.“

„Klamal si, aby si sa dostal z ťažkostí.“

„Podvádzal si v škole pri písomke.“

„Dnes si ani nepomyslel na Boha.“

A mohli by sme pokračovať ďalej a ďalej. Boh takúto knihu nepotrebuje, pretože On vie, čo zlé sme urobili. On pozná aj všetky naše zlé žiadosti. Boh sa pozerá na tieto veci ako na závažný problém. U Neho sa nesprávne veci nazývajú „hriechy“. On je dobrý a spravodlivý, takže keď Ho neposlúchame, musí nás za neposlušnosť potrestať. Ku potrestaniu dochádza po našej smrti. V Biblii čítame: „Ľuďom

je uložené raz umrieť a potom príde súd“ (Židom 9, 27). Keď zomrieš, Boh ťa potrestá za všetko zlé, čo si vykonal proti Jeho vôli. Boží trest za hriechy trvá naveky. Zaslúžim si to ja i ty, i tento muž si to zaslúžil.

Obrázok II – 3

Zrazu nastal pri dverách hluk. Štyria jeho priatelia vrazili dnu. „Pod' rýchlo“, vyzvali ho plní vzrušenia, „Ježiš je opäť v meste“.

Ježiš? Snáď tento človek už o ňom počul. „Je to ten učiteľ, ten kto uzdravuje chorých. Možno, že...“ Nemal veľa času na rozmýšľanie, pretože priatelia zodvihli jeho lôžko a vybehli na ulicu. „Sme presvedčení, že On ti môže pomôcť“, uistovali ho, keď sa ponáhľali po uliciach a niesli ho na lôžku. Neprekážalo im, že ľudia na nich s údivom pozerajú; verili, že Pán Ježiš môže pomôcť ich priateľovi.

Čoskoro prišli ku dverám domu, kde Pán Ježiš učil. Hoci bol dom preplnený, pokúšali sa dostať dnu. Ale bolo to nemožné, nikto im nechcel uvoľniť cestu. Aké to bolo pre nich sklamanie!

Obrázok II – 4

Ale títo štyria priatelia sa veru nechceli vzdať. Rýchlo sa poradili a zišiel im na um ďalší nápad. Preniesli svojho priateľa na lôžko na bočnú stranu domu, kde boli schody vedúce na rovnú strechu. Veľmi opatrne ho vyniesli nahor. Strecha bola pravdepodobne urobená z blata pomiešaného s posekanou slamou, ktoré sa rozotrie na hrady a nechá vysušiť. Muži pozorne umiestnili lôžko na strechu a pustili sa do práce. Začali robiť do strechy diery. Boli rozhodnutí dostať svojho priateľa ku Pánovi Ježišovi, boli presvedčení, že On mu môže pomôcť.

On je skutočne jediný Boží Syn a môže urobiť čokoľvek. Nič nie je pre Neho ťažké. Títo muži konali správne, keď Mu dôverovali. Ale budú môcť svojho priateľa dostať k Nemu?

Diera v streche už bola dostatočne veľká. Priatelia uviazali povrazy na rohy lôžka. Potom ho opatrne prepchali cez diery a spustili svojho priateľa do domu!

Predstavte si, akí prekvapení boli ľudia v dome, keď videli, že ktosi robí diery v streche. Možno, že niekomu aj spadlo trochu hliny na hlavu! Pán Ježiš určite prestal učiť, keď priatelia spúšťali tohto chorého muža a keď sa ocitol priamo pred Ním. Každý mohol vidieť, že to je naozaj veľmi chorý človek. Môže mu Pán Ježiš pomôcť? Pomôže mu? Všetci ľudia pozerali a počúvali.

Obrázok II – 5

Čo si myslíte, čo Pán Ježiš povedal? (*Umožnite deťom, aby reagovali.*) Povedal tomuto človekovi: „Syn môj, odpúšťajú sa ti hriechy.“ Niektorí ľudia boli možno sklamaní, že Pán Ježiš nevylicil tohto človeka. Ale Pán Ježiš videl, že tento človek má dva problémy – svoje hriechy a svoju chorobu. Najskôr sa zaoberal najzávažnejším problémom. Ak by sa nič nebolo stalo s jeho hriechmi, nikdy by nemohol žiť u Boha v nebesiach, bol by navždy potrestaný.

Takže v tej chvíli mu Pán Ježiš odpustil všetky hriechy. Bolo to, ako keby všetky jeho hriechy, zapísané v hrubej knihe, boli vymazané – a všetky stránky opäť čisté. Boh nepomyslí viac na hriechy tohto človeka (Židom 8, 12). Boh ho bude milovať a starať sa o neho a keď zomrie, bude navždy bývať pri Bohu v nebesiach. Nebude potrestaný podľa svojich zásluh. Toto znamená „odpúšťajú sa ti hriechy“.

Bolo by nemožné pre tohto človeka, alebo pre kohokoľvek iného, aby mu bolo odpustené, ak by Boh nemal pripravený nádherný spôsob, akým sa hriechy odpúšťajú. Už sme sa učili, že Boh nemôže povedať: „Och, to nevádi, že si konal nesprávne. Ja na to jednoducho zabudnem.“ Boh musí potrestať všetky hriechy. Takže Boh poslal svojho jediného Syna, Pána Ježiša Krista, aby On bol tým, kto bude potrestaný za naše hriechy, aj za hriechy tohto chorého muža. Pán Ježiš nikdy neurobil nič nesprávne; On vždy poslúchal Boha. Neskôr, asi dva roky po tom, čo stretol tohto ochrnutého človeka, bol Pán Ježiš pribitý na kríž a zomrel. Keď visel na kríži, Boh potrestal svojho vlastného drahého Syna za naše hriechy. „Kristus umrel pre naše hriechy“ (1. Korintským 15, 3). Keby to Boh nebol urobil, nikto by nikdy nemal odpustené hriechy. Boh nás tak veľmi miloval, že nám dal svojho Syna, aby zomrel za nás. Pán Ježiš dobrovoľne trpel a zomrel, zobral na seba trest, ktorý si my zasluhujeme. Nikto iný nás tak veľmi nemiluje. Viem určite, že aj tento chorý muž videl, že ho Pán Ježiš miluje. Bolo to úžasné,

keď sa niekto postaral o ten najväčší problém zo všetkých. Ako veľmi bol rád, že mu Pán Ježiš odpustil jeho hriechy.

Obrázok II – 6

Avšak niektorí ľudia, ktorí sa prizerali, sa neusmievali. Niektorí boli nešťastní. Nič nepovedali, ale všeličo si mysleli.

„Prečo tento chlap takto rozpráva?!“

„Nikto okrem Boha nemôže odpúšťať hriechy. Čo si myslíš, kto je? Ved' je to iba človek!“

„Prečo nevylicil tohto človeka, aby sme videli, čo sa stalo? Nikto nemôže vidieť, či jeho hriechy sú alebo nie sú odpustené. To sa mu ľahko povedalo.“

Pán Ježiš prerušil ich hnevliivé myšlienky. „Prečo takto rozmýšľate?“, spýtal sa. Tí ale boli prekvapení! „Čo? On vie, na čo myslíme?“ Áno, pretože On je Boh. On vie všetko. „Ved' On zná srdca tajnosti“ (Žalm 44, 22). On pozná všetky naše hriechy, ktoré by mali byť zapísané v tej hrubej knihe, keby sme ju mali. Takže samozrejme, že Pán Ježiš vedel, na čo títo ľudia myslia. Spýtal sa ich: „Čo je ľahšie povedať: Odpúšťajú sa ti hriechy, alebo: Vstaň a choď?“ Ale oni neodpovedali. Prečo? (*Dajte deťom možnosť odpovedať.*) Nikto z nich nedokázal ani odpúšťať hriechy ani uzdravovať. Iba Boh dokáže robiť takéto veci. „Ukážem vám, že ja môžem odpúšťať hriechy“, pokračoval Pán Ježiš. Zabladel sa na chorého človeka: „Vstaň, zober si svoje lôžko a choď domov“, povedal.

Obrázok II – 7

Všetky oči sa upreli na ochrnutého človeka. Ten sa pohlol, posadil sa, vstal zo svojho lôžka a poskladal ho. Všetci ľudia boli prekvapení. Videli, že je úplne v poriadku. Takže si mohli byť istí, že jeho hriechy sú tak isto úplne odpustené. Ježiš Kristus, Boží Syn, to urobil.

Môže to urobiť aj pre teba. Aj ty máš veľa hriechov a vieš, že si Pána Boha často neposlúchal. Možno, že to ľutuješ a chceš, aby ti bolo odpustené. Počúvaj tieto prekrásne slová z Biblie: „V Ňom máme odpustenie hriechov“ (Efezským 1, 7). To znamená, že ak sa spoľahneš na Pána Ježiša, že ti odpustí tvoje hriechy, On to urobí. Zomrel preto, aby tvoje hriechy mohli byť odpustené, ale On opäť ožil. Je živý a hoci Ho ty nevidíš, On vidí teba.

Možno, že si zmätený a nevieš ako uveriť v Pána Ježiša. Predstavme si chlapca, budeme ho volať Tonko. Tonko sa vyštveral na vysoký múr v starom, polorozpadnutom dome, kde sa rád hral na skrývačku. Keď chcel zísť dolu, nedokázal to. Už bolo tma a on bol sám. Vtom začul kroky a hlas svojho otca.

„Ocko, neviem, ako zísť dolu“, zavolať. Jeho otecko prišiel bližšie a povedal láskavo: „Len zoskoč, Tonko, ja ťa chytím.“

Tonko vedel, že jeho otec je veľmi silný a tak zoskočil. Otec ho chytil. Tonko veril svojmu otcovi a zveril sa do jeho rúk. Ty veríš v Pána Ježiša vtedy, keď sa zveríš do Jeho rúk. Bude ťa počuť, keď sa s Ním budeš ticho zhovárať vo svojom srdci. Môžeš Mu povedať napríklad toto: „Pane Ježiši, ľutujem všetko zlé, čo som urobil. Ďakujem Ti, že si zomrel, aby moje hriechy mohli byť odpustené. Prosím Ťa, odpusti mi teraz.“ Keď Mu dôveruješ, tvoje hriechy budú odpustené. Bude to, ako keby všetky hriechy boli vymazané z tej hrubej knihy. Už nikdy nebudeš potrestaný za svoje hriechy. Budeš pripravený na život s Bohom navždy. Je to nádherné, keď tvoje hriechy sú odpustené.

Obrázok II – 8

Ten človek, ktorého priatelia priniesli k Pánovi Ježišovi, bol veľmi šťastný. Netrápili ho ani hriechy, ani choroba. Mohol pohybovať rukami i nohami. Mohol chodiť. Tí ľudia, ktorí nechceli predtým pustiť dnu jeho priateľov, keď ho priniesli, teraz ustúpili, aby mohol prejsť. Jeho priatelia určite bežali dolu schodmi, aby sa s ním stretli. Všetci boli nadšení a vzrušení. „Ešte nikdy sme takéto niečo nevideli!“ vykrikovali. „Iba Boh dokáže vykonať takúto vec!“

Cesta domov musela byť pre neho veľmi zvláštna. Bol úplne zdravý a jeho hriechy boli odpustené. Aký dobrý a láskavý bol k nemu Pán Ježiš. Aj teba Pán Ježiš miluje. Aj tvoje hriechy chce odpustiť už dnes. Ak skutočne ľutuješ, že si neposlúchal Boha, prečo nepožiadáš Pána Ježiša, aby ti odpustil práve v tejto chvíli? Potom Boh odpustí a zabudne všetky tvoje hriechy. Pamätaj na sľub v Biblii: „V Ňom máme odpustenie hriechov“ (Efezským 1, 7).

3. lekcia

Odsúdenie a ukrižovanie Ježiša Krista

Text: Matúš 26, 57 – 27, 66
Ján 19

Ústredná pravda: Ježiš Kristus vzal na seba trest za naše hriechy.

Verš na zapamätanie: Kristus umrel pre naše hriechy podľa Písem (1. Korintským 15, 3)

Poznámka: Keď rozprávate tento príbeh, učiteľ alebo jeho pomocník ukáže deťom čiernu kartu (obrázok III – 1) na miestach vyznačených v texte *. Ešte predtým vysvetlite deťom, že chcete, aby rozmýšľali, prečo im ukazujete čiernu kartu v určitých chvíľach.

Obrázok III – 1

Alenka si pretiahla prikrývku na hlavu a snažila sa nemyslieť na školu. „Alenka, už si vstala? Už meškáme“, volala mamička. „Áno, maminka, už som hore *“, odvetila a ešte tesnejšie sa zachumlala pod prikrývku. Po chvíľočke začula na schodoch kroky, vtedy rýchlo vyskočila z postele. Bol to hrozný zhon. Rýchlo sa poobliekala, zhltna raňajky, zabudla si vyčistiť zuby, náhlivo si nahádzala knihy do školskej tašky a zabudla si vziať desiatu. Pri školskej bráne stretla Zuzku – najlepšiu žiačku v triede. „Máš všetky úlohy?“, pýtala sa Zuzka. „No jasné, veď to bolo ľahké“, klamala Alenka * a ponáhľala sa preč.

„Ahoj Alenka!“, pozdravil ju Filip. „Prišla si s tou bifľoškou Zuzkou, však?“ A urobí škaredú grimasu. „Ale je to taká otrava. Lezie mi na nervy, fakt“, zamrmlala Alenka *.

Vyučovanie začalo. V domácej úlohe mala Alenka nejaké chyby. Nahnevane treskla knihy na stôl, * pretože musela ostať po vyučovaní a opäť si to urobiť, kým ostatní mali ručné práce. Konečne sa mohla pripojiť k spolužiakom, ktorí zatiaľ maľovali modely. To bolo niečo, čo Alenka rada robila. Ale čoskoro už bolo treba skončiť a odložiť všetky farby a štetce. „Je už všetko v skrini?“, spýtal sa učiteľ. „Áno“, odvetila Alenka predstierajúc, že nevidí štetec, ktorý ležal na dlážke. * Ponáhľala sa von s ostatnými ...

(Porozprávajte sa s deťmi, prečo videli čierne karty.) Čiernu kartu videli vtedy, keď Alenka zarmútila Boha. Klamala, bola zlá a zloštná. Všetko toto bolo neposlúchnutie Božích príkazov. Ak by tu bol niekto, kto by nám ukazoval čiernu kartu vždy, keď neposlúchneme Boha, videli by sme ju veľmi často. Nikto z nás nežije tak, ako to Boh od nás žiada. Biblia hovorí: „Nieto, čo by činil dobré, niet ani jediného“ (Rímskym 3, 12). Nikto nežije dokonalým životom, nikto nekoná iba dobro.

Iba jediný raz tu bol človek, ktorému by nebolo treba ukázať čiernu kartu, nech urobil čokoľvek. Bol to Pán Ježiš Kristus. On žil dokonalým životom. On nikdy neklamal, On nebol nikdy plný zlosti alebo nenávisť. Ľudia Ho sledovali veľmi, veľmi pozorne, aby videli, či by mohli objaviť niečo, z čoho by Ho mohli obviňovať.

Obrázok III - 2

Jedného dňa Ho Jeho nepriatelia uväznili. Chceli Ho postaviť pred súd. Ale nemohli nájsť nič, z čoho by Ho mohli obviňovať. Zaplatili dokonca niektorým ľuďom, aby o ňom hovorili lži, ale keď títo ľudia vypovedali pred súdom, nikto im neveril. Všetci vedeli, že si to vymysleli.

Nakoniec sa sudca, ktorý bol tiež kňazom, obrátil ku Pánovi Ježišovi a spýtal sa: „Si ty Syn Boží?“ Pán odvetil: „Áno, som.“

„Toto sme potrebovali“, vyhrkol sudca zlostne. „Musí zomrieť, pretože rozpráva takéto veci“, súhlasili ostatní.

Bolo to nesprávne, keď Pán Ježiš povedal, že je Boží Syn? Nie! Veď povedal pravdu. V Biblii je veľa krát napísané, že On je jediný Boží Syn. Predtým, než prišiel na svet, žil so svojím Otcom v nebesiach. Boh dokonca nahlas rozprával z oblaku a povedal: „Toto je môj milovaný Syn.“

Ale židovskí vodcovia tomu neverili. Nenávideli Ho, keď im povedal: „Ja a môj Otec jedno sme.“ Boli rozhodnutí, že musí zomrieť, keď povedal niečo také. Preto Ho odsúdili na smrť. Vedeli, že

rímsky miestodržiteľ, Pontský Pilát, bude musieť súhlasiť. Predtým, než Ho poslali ku Pilátovi, zbili Ho.

Obrázok III – 3

Pilát, rímsky miestodržiteľ, sa zahľadel na človeka pred sebou. „Židia Ho nenávidia, preto Ho sem poslali“, myslel si. Potom Pilát kládol Ježišovi otázky, ale Pán mlčal. Pilát vedel, že On je dobrý človek a nezaslúži si smrť. Kým rímsky miestodržiteľ rozmýšľal, čo má robiť, dostal odkaz od svojej manželky: „Nemaj nič s týmto dobrým človekom!“ Pilát vedel, že jeho manželka má pravdu, ale vedel tiež, že by sa stal nežiadúcim alebo že by dokonca mohol prísť o miesto, keby toho väzňa oslobodil. „Čo zlého vykonal?“, spýtal sa židovských vodcov. Nemohli si na nič spomenúť, pretože Ježiš nikdy nehrešil. V Biblii čítame, že On nepoznal hriechu (2. Korintským 5, 21). To znamená, že On nikdy nemal zlé myšlienky, nikdy nepovedal zlé slovo. Všetko, čo robil, Boha tešilo. Bol nevinný. Ale Židia opakovali: „Ukrižuj Ho! Ukrižuj Ho!“ (Keď bol niekto pribitý na kríž a potom zomrel, nazývalo sa to ukrižovanie.)

Pilát bol príliš vystrašený a nedokázal urobiť správnu vec: Zobral nádobu a umyl si ruky, aby ukázal, že nechce na seba brať vinu za smrť tohto človeka. „Nenachádzam nič zlého na tomto človeku“, povedal. „Vy si ho vezmite a ukrižujte Ho.“

Obrázok III – 4

Toto chceli židovskí vodcovia počuť. Ich nenávidený nepriateľ zomrie. Medzitým Pilát dovolil, aby vojaci bili Pána Ježiša. Potom mu obliekli červený plášť a dali Mu na hlavu korunu uvitú z ostrých trňov. Posmievali sa Mu a vraveli: „Nech žije Kráľ židovský!“ Potom Ho opäť sácali a bili. Pán Ježiš na nich nekričal, ani sa nebránil. Bol celkom pokojný. Mohol zničiť všetkých svojich nepriateľov, pretože bol Boh, ale neurobil to. Prešiel celým týmto utrpením, pretože miloval teba i mňa. Vedel, že tak isto ako Alenka, o ktorej sme počuli na začiatku, aj my veľakrát zarmucujeme Boha. Vedel, že by sme nikdy nemohli žiť s Bohom, pretože sme hriešni. Ešte predtým, než Boh stvoril svet, plánoval poslať sám svojho Syna, aby na seba vzal naše hriechy. Pán Ježiš vedel, že musí podstúpiť výsmech a bitku, ak chce uskutočniť Boží plán.

Obrázok III – 5

Vojaci násilne strhli z Pána Ježiša červený plášť a kázali Mu niesť veľký drevený kríž. Bol to kríž, na ktorý mal byť čoskoro pribitý. Bol veľmi ťažký a Pán Ježiš bol bitím zoslabnutý, čoskoro sa potkol a spadol. Vojaci potom prinútili iného muža, aby niesol kríž na Golgotu. Potom vojaci položili kríž na zem a Pána Ježiša naň pribili. Veľkými kľincami Mu prerazili ruky a nohy. Potom kríž zodvihli a zasadili ho do zeme. Tam visel dokonalý Boží Syn a Jeho vzácna krv Mu tiekla z rán.

Aké to bolo kruté a nespravodlivé! Aké bolestné pre Pána Ježiša! Biblia nám hovorí, že „On bol zmučený pre naše nepravosti“ (Izaiáš 53, 5). „Nepravosti“ znamenajú naše neposlúchanie Boha. Tie muky, ktoré Pán trpel, boli spôsobené našou neposlušnosťou. On, Boží Syn, vzal na seba naše viny a náš trest.

Obrázok III – 6

Ľudia, ktorí sa prizerali na Golgotu, si neuvedomili, že Ježišovi priatelia sú nešťastní, keď s týmto ich dobrým drahým Priateľom tak kruto zaobchádzali. Jeho nepriatelia boli radi – už sa viac nebudú musieť obávať Jeho zázrakov alebo učenia.

Ukrižovaní boli ešte dvaja iní ľudia, zločinci. Oni boli potrestaní za to, že robili veľmi zlé veci. Pozerali sa na Pána Ježiša, ako tam visel na kríži medzi nimi. Rozprávali sa s Ním veľmi hrubo: „No tak, teraz nás dostaň z tohto!“ Neľutovali, že konali zlo; chceli, aby ich Pán Ježiš zbavil tohto hrozného trestu a smrti. On im neodpovedal.

Potom však sa jeden z nich prestal vysmievať a hovoriť hrubo. Zrazu začal chápať. Povedal tomu druhému: „Buď ticho! Nevidíš, že my sme si zaslúžili, čo sme dostali? Tento muž však nie.“ Tento zločinec si zrejme uvedomil, že čoskoro umrie. Potom stretne Boha. Aké je to hrozné stretnúť veľkého, čistého, dobrého Boha, keď v tvojom živote boli iba hriechy a zlo. Ale kto mu môže pomôcť?

V tej chvíli veľmi ľutoval, že žil takým nedobрым životom. Akosi cítil, že mu Pán Ježiš môže pomôcť: „Pane, spomeň si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva.“

A hoci Pán Ježiš veľmi trpel, tohto zločinca miloval. Odpovedal: „Ešte dnes budeš so mnou v raji.“ (To znamená tam, kde je Boh.) Pán Ježiš bol potrestaný i za hriechy tohto zločinca. Takže mohol na seba vziať všetky jeho hriechy a pripraviť ho na stretnutie s Bohom.

Aj dnes môže Pán Ježiš urobiť to isté pre teba. Ak aj ty skutočne ľutuješ a požiadaš Pána Ježiša, aby z teba sňal všetky hriechy, On to urobí. Možno to chceš urobiť, ale nevieš celkom presne ako. Rád by som ti to ukázal v Biblii. Keď ostatní odídu, prosím, ostaň sedieť. Vtedy budem vedieť, že sa so mnou chceš rozprávať. Budem šťastný, keď ti budem môcť ukázať, čo Boh hovorí v Biblii. Aj ty potrebuješ Pána Ježiša, aby z teba sňal tvoje hriechy, tak ako i ten zločinec. Aké úžasné pre neho bolo zomrieť s vedomím, že bude naveky žiť s Bohom.

Mysli na to, ako Pán Ježiš trpel pre tohto zločinca i pre teba. Ale to najhoršie ešte len príde.

Obrázok III – 7

Uprostred dňa na poludnie obloha stmavla. Je normálne, keď je v tomto čase slnko vysoko na oblohe. Zrazu nastala podivná hustá tma a trvala dlhé tri hodiny. V tejto temnote Boh potrestal svojho jediného Syna, ako keby bol klamal, nenávidel, zabíjal ľudí, závidel, kradol, nepekne rozprával a robil ostatné zlé veci. Ale my vieme, že Pán Ježiš Kristus nikdy neurobil nič zlé. Vzal na seba náš trest: „Kristus umrel pre naše hriechy“ (1. Korinským 15, 3). Tento trest bol taký hrozný, že to ani nemôžeme pochopiť. Zrazu zaznel v temnote výkrik: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?“ Bol to Pán Ježiš volajúci ku Bohu. Jeho Otec Ho opustil, pretože Pán Ježiš vzal na seba naše hriechy. Boh je taký dobrý, že sa nedokáže ani pozerieť na hriechy. Toto bola jediná chvíľa, kedy Boh opustil svojho Syna. Konečne utrpenie skončilo. Pán Ježiš zvolal: „Dokonané je!“ a potom zomrel. Urobil všetko potrebné k tomu, aby z nás sňal naše hriechy.

Znamená to snáď, že zo všetkých ľudí boli sňaté hriechy a že všetci budú žiť s Bohom v nebesiach? Nie! V Biblii je jasne povedané, že sa musíme zveriť Pánovi Ježišovi, aby z nás sňal hriechy. Iba vtedy z teba budú hriechy sňaté, a ty budeš pripravený pre nebesia.

Predstav si, že si veľmi chorý a doktor ti dá liek: „Uži tento liek a čoskoro ti bude lepšie.“ Ak si iba položíš liek ku posteli a len sa naň pozeráš, bude ti lepšie? Pravdaže nie! Musíš liek užívať. To isté platí aj pre tvoje hriechy. Dnes si počul o tom, čo Pán Ježiš pre teba urobil. Ale iba počúvanie o Ňom z teba nikdy nesníme hriechy a nezachráni Ťa pred Božím trestom. Ty musíš Pána Ježiša požiadať, aby z teba sňal hriechy – ak naozaj úprimne ľutuješ a chceš sa zmeniť. On to pre teba môže urobiť, pretože On nezostal mŕtvy. Dnes je živý. V Biblii je napísané: „Tak Boh miloval svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho“ (to znamená, že sa ho netýka Boží trest) (Ján 3, 16). Ak dôveruješ a veríš v Pána Ježiša, nebudeš navždy potrestaný za svoje hriechy. Budeš mať večný život – spoznáš Boha a budeš Mu vždy patriť. Pre toto jediný Boží Syn trpel a zomrel.

Obrázok III – 8

Jeho priatelia to ešte nepochopili. Niekoľko z nich, plní smútku, zvesili Jeho mŕtve telo z kríža. Starostlivo Ho zavinuli do plátna a uložili do hrobu. „Už Ho nikdy viac neuvidíme“, mysleli si. Nevedeli, že ich očakáva radostné prekvapenie.

Pán Ježiš vstal z mŕtvych! Dnes je živý. Takže Ho môžeš požiadať, aby vzal na seba tvoje hriechy. On môže žiť v tvojom živote a môže ti pomáhať žiť pre Neho. Je živý a ty Ho môžeš poznať. V Biblii čítame, že ktokoľvek verí v Neho, nezahynie, ale bude mať večný život. Čo sa stane s tými, ktorí v Neho neveria? Tí zahynú, budú navždy potrestaní.

Čo urobíš ty? Nechcel by si sa zveriť Pánovi Ježišovi už teraz? Ak ľutuješ to zlé, čo je v tvojom živote a chceš, aby to bolo jednoducho preč, povedz to Pánovi Ježišovi hoci hneď teraz v tichosti, posediačky. Môžeš povedať niečo takéto: „Drahý Pane Ježiši, viem, že si za mňa trpel a zomrel. Veľmi Ti za to ďakujem. Prosím Ťa, zober zo mňa moje hriechy. Chcem Ti navždy patriť. Chcem žiť tak, aby Ťa to tešilo.“ Ak sa Mu zveríš, „nezahynieš, ale budeš mať večný život“ (Ján 3, 16).

4. lekcia

Vzkriesenie Ježiša Krista

Text: Ján 20

Ústredná pravda: Pretože Ježiš Kristus vstal z mŕtvych, môžeš mať pokoj v Bohu.

Verš na zapamätanie: „Priniesol pokoj v krvi Jeho kríža.“ Kolosenským 1, 20

Úvod:

„Čo sa stalo?“ spýtal sa Martin, keď stretol Štefániu a videl, že je veľmi smutná.

„Starý pán Bartolomej, náš sused, zomrel“, odpovedala.

„Och!“ Martin nevedel, čo povedať.

„Býval ku mne veľmi láskavý. Vždy mi dával peniaze na narodeniny“, šepkala smutne Štefánia.

„No tak, hlavu hore! Aj tak už nič nezmeniš, keď budeš smutná“, povzbudzoval ju Martin.

„Ale ja som smutná. Už ho nikdy viac neuvidím. Čo to znamená byť mŕtvy, vieš mi povedať?“, pokračovala Štefánia.

Martin nedokázal celkom dobre odpovedať na túto otázku, ale počul, čo rozprával jeho starší brat. „Keď zomrieš, je to tvoj koniec“, odpovedal.

Ale Štefánia bola ešte smutnejšia. Ani ona, ani Martin nevedeli, čo Boh v Biblii hovorí o smrti. Boh nám hovorí, že keď niekto zomrie, ešte to neznamená koniec tohto človeka. Telo tohto človeka môže byť pochované, ale tá časť človeka, ktorá myslí, miluje, je šťastná alebo smutná, žije naďalej. Biblia nazýva túto časť dušou. Tvoja duša, tvoje skutočné „ja“, žije aj po smrti.

Obrázok IV – 1

Priatelia Pána Ježiša vedeli, že Jeho duša nie je mŕtva. Ale boli veľmi, veľmi smutní. On bol mŕtvy, to vedeli určite. Jeho telo bolo ovinuté v plátne a uložené do hrobu. Vchod do hrobu bol zavalený veľkým kameňom.

Ešte nikdy neboli takí rozrušení alebo skôr zmätení.

„Ako môže Boží Syn zomrieť?“

„Bol taký dobrý a musel pretrpieť tú najhoršiu smrť zo všetkých. Je to nespravodlivé.“

„Už Ho nikdy viac neuvidíme, je mŕtvy.“

Takto nejako asi rozmýšľali. Oni ešte nechápali, že smrť Pána Ježiša bolo niečo, čo pripravil Boh. Každý človek, ty, ty, ty i ty, i ja, všetci bojujeme proti Bohu. „Nemáte si závidieť.“ Tvoj priateľ dostal novučičký bicykel a ty len taký starší, a ty si nešťastný a žiarlivý. Boh prikazuje: „Miluj bližneho ako seba samého.“ Ale ty o ostatných nepekne zmýšľaš, alebo sa s nimi vadiš. Tým, že Boha neposlúchaš, hovoríš Mu: „Nie! Nepôjdem Tvojou cestou!“ Bojuješ proti Nemu. Samozrejme, že tí, ktorí proti Bohu bojujú, sa Mu nepáčia. Ale Boh nás tak veľmi miluje, že pripravil smrť svojho jediného Syna, takže medzi nami a Bohom môže nastať pokoj.

Priatelia Pána Ježiša nikdy nezabudnú na tento strašný deň. I ďalší deň bol smutný a prázdny. Zdalo sa, že všetky dni už budú rovnaké. Tak veľmi dúfali, ale ich nádej bola otrávená.

Obrázok IV – 2

V nedeľu skoro ráno dvaja priatelia Pána Ježiša, Peter a Ján, boli veľmi prekvapení, keď ku nim bežala nejaká žena. Táto žena bola veľmi rozrušená. „Niektor zobrať Pánovo telo z hrobu! Nevie, kam Ho položili. Prišli sme ku hrobu skoro ráno, aby sme položili voňavé bylinky na Pánovo telo. Ten veľký kameň bol odvalený. Telo je preč. Musíte nám pomôcť!“

Ján a Peter zosmutneli pri myšlienke, že by nepriatelia Pána Ježiša urobili takú vec. Ponáhľali sa, aby sa o tom presvedčili. Ján pribehol prvý, zastavil sa pri vchode a nazrel dnu. Bol prekvapený tým, čo videl. Potom dobehol Peter. Odtisol Jána a vošiel do hrobu. Aj on bol prekvapený.

Obrázok IV – 3

Na vlastné oči videli plátno, do ktorého bolo zavinené Pánovo telo. Teraz tu ležalo pekne poskladané. Avšak telo Pána Ježiša tu nebolo. Petrovi a Jánovi bolo jasné, že Ho neukradli nepriatelia. Muselo sa stať niečo iné.

Pán Ježiš Kristus vstal z mŕtvych. Nebol v hrobe, pretože bol živý! Ešte nikdy sa také niečo nestalo. Je to niečo, čo môže urobiť iba Boh. Tým, že vrátil Pánovi Ježišovi život, Boh všetkým dokázal, že je to skutočne Jeho Syn.

Ján a Peter odišli z hrobu a už neboli ani smutní ani nahnevaní. Keď sa vracali domov, boli určite veľmi šťastní. Možno si spomenuli, čo im Pán povedal veľakrát – že po Jeho smrti bude opäť žiť. Áno, On je živý. V hrobe nie je. Ale kde je?

Obrázok IV – 4

Peter a Ján nevedeli, že Pán Ježiš je v záhrade pri hrobke. Nebol tam sám. Bola tam i Mária Magdaléna, s ktorou sa tiež priatelil. Bola veľmi nešťastná, pretože si ešte stále myslela, že Jeho telo niekto ukradol. Cez slzy videla muža, ktorý ju láskavo oslovil: „Žena, prečo plačeš?“

Zavzlykala: „Pane, ak si ty vzal Jeho telo, prosím ťa, povedz mi, kde je.“

Muž povedal: „Mária!“

Ten hlas Mária poznala. Znova sa na Neho pozrela. Bol to Pán Ježiš. „Majstre!“ vykrikla.

Bol to skutočný Pán Ježiš Kristus. Nikto neukradol Jeho telo. Bol tu pri nej, bol živý a rozprával sa s ňou!

„Idem nazad k Otcovi“, povedal Márii. Áno, čoskoro sa vráti na nebesia. Už nikdy viac nezomrie. V Biblii Pán Ježiš hovorí: „Bol som mŕtvy a hľa, som živý na veky vekov“ (Zjavenie 1, 18).

Tí, ktorí sa zverili Pánovi Ježišovi, aby z nich sňal ich hriechy, budú s Ním navždy žiť. Život s Pánom Ježišom sa nikdy neskončí, pretože On už nikdy viac nezomrie. Avšak tí, ktorí toto neurobia, sú ešte stále nepriatelia Boha. Oni s Ním nebudú žiť. Pôjdu na miesto nazývané peklo, miesto trestu.

Mária Magdaléna bola jednou z tých, ktorým Pán Ježiš odpustil. Bola šťastná, že sa s Ním môže opäť rozprávať. Bežala ku Jeho priateľom a volala: „Videla som Pána!“

Obrázok IV – 5

Nedeľa už nebola taká dlhá a smutná ako predpokladali. Postupne sa dozvedeli, čo sa vlastne stalo. Veľmi skoro ráno prišiel anjel a odvalil kameň, takže ľudia mohli vidieť, že Pán Ježiš v hrobke nie je. Keď sa to stalo, vojaci, ktorí boli na stráži, v hrôze utiekli.

V nedeľu večer sa priatelia Pána Ježiša zhromaždili. Bolo toho veľa, o čom sa museli rozprávať. Niektorí už videli Pána, niektorí nie. Pre istotu pevne zamkli dvere. Židovskí vodcovia by sa mohli pokúsiť uväzniť aj ich. Táto myšlienka ich desila.

Zrazu sa prihodila úžasná vec. Pán Ježiš bol s nimi v miestnosti. Neotvoril dvere, a predsa vošiel. Bolo na ňom teraz niečo zvláštne. Mohol vchádzať i vychádzať bez toho, aby otvoril dvere. Ale Jeho telo bolo skutočné. Niektorí sa Ho aj dotkli, iní videli, že jedol. Teraz Ho mohli vidieť všetci. Určite boli nesmierne prekvapení.

Obrázok IV – 6

Pán ich oslovil: „Pokoj vám“, povedal. Mal na mysli, že sa nemajú medzi sebou vadiť? Nie, chcel tým povedať, že sa nemusia trápiť ani báť. On bol s nimi.

Existujú veci, kvôli ktorým sa ty i ja trápiť musíme. Musíš sa obávať, aby si nebol neposlušný voči Bohu, keď proti Bohu bojuješ. Musíš sa obávať o to, čo s tebou bude po smrti, ak si Boha neposlúchal. Biblia hovorí, že keď zomrieš, tvoje skutočné „ja“ sa musí stretnúť s Bohom. Aké strašné musí byť stretnutie s Bohom, ak si ešte nepriateľom Boha, ak stále proti Nemu bojuješ. Za toto ťa Boh bude musieť navždy potrestať.

Avšak Pán Ježiš povedal svojim priateľom: „Pokoj“. Potom im ukázal niečo, čo im mohlo pomôcť pochopiť, prečo môžu tento pokoj mať. Odhrnul si odev, takže mohli vidieť ranu po kópii v Jeho boku. Ukázal im ruky, takže mohli vidieť stopy po klincoch.

Zomrel za nich aj za nás. Zomrel, aby priniesol pokoj medzi nás a Boha. Vieme, že niekedy počas vojny sa určití ľudia pokúšajú prinútiť obidve strany, aby prestali bojovať. Jediným spôsobom,

zabezpečujúcim pokoj medzi nami a Bohom, je smrť jediného Božieho Syna za nás, ktorí činíme zlo. On to urobil, prelial svoju krv, aby ťa spojil s Bohom.

Pán Ježiš „priniesol pokoj v krvi Jeho kríža“ (Kolosenským 1, 20).

Keď Boh vzkriesil Ježiša, ukázal nám, že smrť Jeho Syna skutočne priniesla pokoj medzi nás a Boha. Keď ľutuješ, že si bojoval proti Bohu a požiadaš Pána Ježiša, aby z teba sňal tvoje hriechy, potom dochádza ku zmiereniu medzi tebou a Bohom. Už viac nie si nepriateľom Boha. Potom sa už nemusíš obávať o to, čo sa stane po tvojej smrti. Boh ťa vezme na nebesá, aby si s Ním navždy žil. Je to úžasné, že Pán Ježiš žije.

Obrázok IV – 7

Všetci Jeho priatelia, ktorí boli v miestnosti, boli nadšení. Ale jeden z nich chýbal – Tomáš. Samozrejme, že mu ostatní potom povedali: „Videli sme Pána!“ Ale Tomáš zvolal: „Neuverím, pokiaľ neuvidím stopy po klincoch, neuverím, pokiaľ sa ich nedotknem.“ Myslíte si, že Tomáš bol naplnený pokojom? Nie. Osem dní sledoval Tomáš ostatných, ktorí boli šťastní a radostní. Ale pre Tomáša sa ich rozprávanie zdalo byť príliš krásne na to, aby bolo pravdivé. Snáď si myslel: „Ak je to pravda, už Ho viac nechcem stratiť.“ Ale pre istotu bol stále s ostatnými učeníkmi.

Obrázok IV – 8

Prešlo osem dní a opäť sa stalo to isté. Pán Ježiš prešiel zavretými dverami. Opäť povedal: „Pokoj vám!“ Potom povedal: „Tomáš, vlož prst do mojich rán. Už viac nepochybuješ, ver.“ Pán Ježiš chcel, aby aj Tomáš uveril. Aj tento jediný človek bol pre Neho dôležitý. Aj ty si pre Neho dôležitý, práve ty. On chce, aby si prestal proti Bohu bojovať. Dnes je živý. Hoci Ho nemôžeš vidieť, môžeš si tým byť tak istý, ako bol v tej chvíli Tomáš.

Tomáš udivený a prekvapený povedal: „Môj Pán a môj Boh.“ Tomáš uveril. Tento deň zmenil jeho život. Teraz i on mal pokoj, aký mali aj ostatní, už určite vedel, že Pán Ježiš žije.

Ty teraz nemôžeš Pána Ježiša vidieť, pretože je v nebi, ale i ty môžeš v Neho uveriť. Chceš sa vzdať boja proti Bohu a neposlušnosti? Vieš, že Ježiš Kristus zomrel, aby priniesol pokoj medzi tebou a Bohom? Chceš v Neho uveriť už teraz? Môžeš sa s Ním porozprávať hneď teraz, keď tu sedíš. Nemusíš hovoriť nahlas, povedz Mu napríklad toto: „Pane Ježiši, ľutujem, že som Ťa neposlúchal a vzpíeral sa Tvojej vôli. Želám si, aby medzi nami odteraz zavládol pokoj. Ďakujem Ti, že si zomrel za to, aby si tento pokoj priniesol.“

Boh nám sľubuje, že ak sa zveríme Pánovi Ježišovi, „máme pokoj v Bohu“ (Rímskym 5, 1) a keď zomrieme, budeme žiť s Ním navždy.

5. lekcia

Veľký kráľ

Text: Matúš 28, 16 – 20
Skutky 1, 1 – 10
Zjavenie 1, 9 – 19; 22, 20

Verš na zapamätanie: V päťdňových kluboch opakujte Kolosenským 1, 20.

Pri jednorazových stretnutiach učte:

„Každý jazyk aby na slávu Boha Otca vyznával, že Ježiš Kristus je Pán.“ Filipským 2, 11

Ústredná pravda: Ježiš Kristus je Kráľ.

Úvod:

„Toto je ten strom, v ktorom sme mali našu skrýšu!“, vykrikoval Šimon. Šimon s bratom prišli pozrieť na farmu, kde kedysi bývali.

„A pozri, tam je rybník, kde sme závodili v člňkovaní“, pokračoval Patrik.

„Pamätáš sa, raz si spadol do vody a zakrádal si sa domov tak, aby ťa mama nezbadala“, spomínal Šimon.

Patrik pokračoval: „Však je to zábavné, prísť sem po čase a pripomenúť si, čo všetko sme tu zažili!“

Obrázok V – 1

Aj priatelia Pána Ježiša mali veľa spomienok na čas, ktorý strávili spolu v okolí Galilejského jazera. Pamätali si, ako Pán Ježiš len piatimi bochníkmi chleba a dvoma rybami nasýtil viac než päť tisíc ľudí. Nikdy nezabudnú na noc, kedy ich na jazere zastihla búrka. Pán Ježiš prikázal búrke, aby sa utišila a búrka Ho poslúchla! Často sedávali na brehu jazera a počúvali Jeho učenie. Na túto krajinu mali množstvo spomienok! A teraz im poslal odkaz, že práve tu sa majú opäť stretnúť.

„Aha, tamto je náš Majster“, povedal jeden z nich a ukázal na vzdialenú postavu.

„Nie, to nie je On“, odvetil iný.

Keď a postava priblížila a oni videli zreteľnejšie, zvolali: „Je to Pán!“ Boli nadšení, že ich Majster a Učiteľ nezostal mŕtvy. Zomrel na kríži, ale tým, že vstal z mŕtvych, dokázal, že On je mocnejší než smrť. Už niekoľkokrát Ho videli a rozprávali sa s Ním, ale ešte stále boli plní vzrušenia vždy, keď sa s Ním stretli. Ved' bol mŕtvy a teraz opäť žije! Teraz prichádza, aby im povedal niečo veľmi dôležité.

Obrázok V – 2

Povedal im: „Daná mi je všetka moc na nebi i na zemi.“

Čože? Všetka moc? Áno, Boh Otec dal svojmu jedinému Synovi právo a moc robiť čokoľvek sa Mu zažiada. On môže prinútiť ktoréhokoľvek kráľa, vládu, armádu, každého človeka, aby robil to, čo chce On. Jeho priatelia by to sotva dokázali. Ale On im chcel povedať ešte niečo: „A tak vy musíte ísť do celého sveta a povedať ľuďom dobrú správu.“

Akú „dobrú správu“ to Pán Ježiš chcel povedať všetkým ľuďom na svete? Chcel, aby všetci ľudia vtedy i teraz vedeli, že On je Boh Syn, že On zomrel na kríži a tak vzal na seba trest, ktorý si my zaslúžime za naše hriechy. Samozrejme že chce, aby ľudia vedeli, že On žije a že môže byť Kráľom ľudských životov a vziať na seba všetky ich hriechy. Boh ťa miluje a chce, aby si aj ty počul túto dobrú správu. Ale samotné počutie ti nepomôže; ty sa musíš odovzdať Pánovi Ježišovi, aby ťa zachránil z hriechov a aby bol tvojím Kráľom. Toto bola tá dobrá správa, ktorú chcel povedať učeníkom. Učeníci chceli túto dobrú správu šíriť, ale niektorí sa snád' báli: „Čo sa nám stane? Možno, že nás uväznia alebo dokonca zabijú.“ Ale Pán Ježiš im povedal ďalšiu vec, ktorá im pomohla nebáť sa. „Ja budem stále s vami“, sľúbil im. Ved' On mal všetku moc, takže nech by boli kdekoľvek, môže sa o nich starať.

Obrázok V – 3

Avšak zdalo sa, že s nimi už nemôže dlhšie zostať. Pán Ježiš a Jeho nasledovníci vyšli na kopec nad Jeruzalemom, na vrch Olivový. Tu sa s nimi rozprával, ale nesadol si, ako zvyčajne robieval. Tentoraz stál a rozprával. Opäť povedal: „Musíte ísť do celého sveta a rozprávať ľuďom o mne. Ja

budem stále s vami.“ A čo sa stalo potom! Pomaly sa začal vznášať nahor. Jeho priatelia boli prekvapení a s otvorenými ústami pozerali, kým sa im nestratil pred očí. Pán Ježiš sa vrátil na nebesia, nazad ku svojmu Otcovi. Jeho učeníci ešte stále pozerali na oblohu, keď ich zrazu prekvapili dvaja anjeli, ktorý im povedali: „Prečo tu stojíte a pozeráte na oblohu? Tento Ježiš príde opäť na zem, tak isto, ako ste Ho práve videli odchádzať.“

Pán Ježiš zatiaľ ešte neprišiel na zem, ale jedného dňa príde. Dovtedy vládne z nebies. A hoci Ho jeho učeníci už nikdy viac nevideli, mohli si byť istí, že On bude vždy s nimi.

Obrázok V – 4

Pamätáte sa, čo prikázal Pán Ježiš svojim učeníkom? Áno, mali ísť do celého sveta a všetkým ľuďom rozprávať o Ňom. Predstavte si, že by ste prišli do nejakého mesta, v ktorom by všetci ľudia trpeli hroznou, nevyliciteľnou chorobou. Ak by ste poznali jediný liek, ktorý by ich mohol vyliečiť, čo by ste urobili? (*Nechajte deti reagovať.*) Samozrejme, že by ste im povedali, čo ich vylieči.

S učeníkmi to bolo podobné. Všade okolo boli ľudia, ktorí Boha neposlúchali. Títo ľudia klamali, vadili sa, závideli si a hnevali sa. Nemilovali Boha.

Aj dnes to vyzerá tak isto. Všetci ľudia namiesto toho, aby kráčali Božou cestou, idú cestou svojou. Biblia hovorí: „Všetci sme chodili vlastnou cestou“ (Izaiáš 53, 6). Práve preto ste sa hádali s bratom a kričali ste na seba; práve preto si ty zjedol všetku čokoládu sám a nikoho si neponúkol. Aj ty máš tie isté problémy. Sú to problémy oveľa väčšie než najhoršia choroba. Boh musí potrestať tých, ktorí Ho neposlúchajú. Tento trest prichádza po vašej smrti a trvá naveky. Nasledovníci Pána Ježiša poznali riešenie tohto problému. Začali ostatným ľuďom o tom rozprávať. Niektorí sa rozprávali so svojimi príbuznými a priateľmi, niektorí rozprávali pred veľkým zástupom ľudí na uliciach. Počúvajme ich chvíľku a budeme počuť odpoveď na problém, týkajúci sa nesprávnych vecí vo vašom živote.

„Ježiš Kristus je ten, ktorého nám Boh prisľúbil poslať. Je to jediný Boží Syn. Zomrel za naše hriechy, keď bol pribitý na kríž. Ale Boh Ho vzkriesil a urobil Ho Kráľom nás všetkých.“

Veľa z týchto ľudí, ktorí počúvali, vedeli, že nejakým spôsobom musia riešiť problém svojich hriechov. Pýtali sa: „Čo máme robiť?“ Učeníci odpovedali: „Odvráťte sa od svojej nesprávnej cesty a choďte k Pánovi Ježišovi; zverte sa Mu, aby vás zachránil. Keď to urobíte, všetky vaše hriechy budú vymazané a navždy budú preč.“ Stovky ľudí to takto urobili. Aké úžasné to bolo pre učeníkov, keď videli, ako sa všetci títo ľudia vzdávajú svojich hriešnych ciest a teraz sa zverili Pánovi, aby vymazal ich hriechy. Keď Boh vymaže tvoje hriechy, sú navždy preč! Možno aj ty sa Mu chceš zveriť, ale nevieš celkom presne ako, alebo máš otázky. Neodchádzaj s ostatnými, zostaň na svojom mieste a ja ti veľmi rád ukážem v Biblii, ako sa treba zveriť Pánovi Ježišovi. Aj učeníci boli radi, keď mohli ľuďom všetko vysvetľovať.

Obrázok V – 5

Ale všetci ľudia neboli šťastní, keď videli týchto kresťanov kázať. Mnohí vodcovia sa hnevali, že ľudia uverili v Pána Ježiša. Začali týmto kresťanom sťažovať život. Mladý muž menom Štefan bol ukameňovaný na smrť, pretože rozprával ľuďom o Pánovi Ježišovi. Mnohí boli uväznení, niektorí boli popravení. Bolo by pre nich snád ľahšie, keby boli prestali ostatným hovoriť o Pánovi Ježišovi! Ale oni neprestali. Vedeli, že ich Pán je Kráľom všetkých nás a že to On dovolil, aby sa takéto veci stali. Bola to súčasť Jeho plánu. Vedeli, že ak ľudia nebudú počúvať o Pánovi Ježišovi a nezveria sa Mu, aby ich zachránil, nebudú nikdy, nikdy žiť s Bohom. Takže pokračovali ďalej.

Všetko sa ešte zhoršilo, keď cisár chcel, aby ľudia vzývali jeho, ako keby on bol Boh. Kresťania odmietli. „Cisár nie je pán, Ježiš je Pán“, povedali. Mnohí z nich boli hodení levom a niektorí boli upálení za živa. Aj ty možno budeš mať nejaké ťažkosti, keď sa zveríš Pánovi Ježišovi a požiadaš Ho, aby z teba sňal tvoje hriechy a bol tvojím Kráľom. Teba nehodia levom, ale možno sa ti bude niekto z rodiny posmievať. Možno budeš jediný vo vašej triede, kto bude poslúchať učiteľa alebo nebude podvádzat'. Je to ťažké byť odlišným. Ale aj ty tak isto ako učeníci, si môžeš pamätať sľub Pána Ježiša: „Ja budem vždy s vami.“ On je Kráľom všetkých ľudí a On je so všetkými, ktorí Ho milujú.

Ján bol jedným z tých, ktorí Ho milovali. Bol veľmi blízkym priateľom Pána Ježiša. Videl, ako mnohí jeho priatelia boli zabití, on sám bol vo väzení. Ale nevzdal sa.

Obrázok V – 6

Keď už bol Ján dost' starý, opäť prišli vojaci. Zajali ho a umiestnili na loď. Keď on i ďalší väzni boli na palube, loď vyplávala na more. Kam ich viezli? Po čase zazreli maličký ostrov. Loď smerovala ku tomuto ostrovu a tu zakotvila. Jána i ostatných vyložili na ostrove a loď odplávala. Tento ostrov sa volal Patmos a bol veľmi malý, len 12 x 7 kilometrov. Stal sa ich väzením. Určite tam s nimi bol nejaký prísny dozorca, ktorý sa staral o to, aby neutiekli a aby tvrdo pracovali. Ján pravdepodobne pracoval v lome, kde tesal mramorové dosky. Bola to ťažká, tvrdá práca pre takého starého muža. Ján si určite často myslel: „Pán je tu so mnou, viem to, pretože to sľúbil.“ Určite si pamätal, že Pán Ježiš je Kráľom všetkých ľudí. Jeho Kráľ by dokázal vyslobodiť Jána z ostrova, ak by si to On želal. Pán Ježiš musel mať dôvod, prečo bol Ján na ostrove. Áno, mal úžasný plán...

Obrázok V – 7

Jedného nedeľného rána Ján uvidel Pána Ježiša. Áno, naozaj Ho videl! Bol veľký a mocný, žiariaci a jasný – taký, aký je teraz na nebesiach. Bolo to všetko príliš krásne pre Jána. Padol v bezvedomí ku Pánovým nohám.

Pán Ježiš je najväčší a najmocnejší zo všetkých, ale je tiež veľmi láskavý a milujúci. Položil pravú ruku na Jána a povedal: „Neboj sa. Ja som Ten, kto je živý. Bol som mŕtv, ale teraz som už navždy živý.“ Toto je Pán Ježiš – Ten, kto ťa môže oslobodiť od tvojich hriechov. On ťa môže zachrániť pred trestom, ktorý si zasluhuješ. Keď kvôli Nemu opustiš svoje nesprávne cesty, On ti pomôže žiť tak, ako chce Boh. Urobil to i pre Jána. Pomohol Jánovi žiť pre Neho. Ján býval kedysi veľmi prudký človek, ale Pán Ježiš ho zmenil na láskavého a trpezlivého. Aj teba môže zmeniť. Ak si tvrdý, On ťa môže zmeniť na jemného. Ak klameš, On ťa môže zmeniť na čestného. Ty potrebuješ Pána Ježiša, aby ťa očistil od hriechov a zmenil ťa. On je veľký a úžasný Kráľ – On môže zachrániť z hriechov, On dokáže zmeniť život ľudí, On vládne nad všetkým a On vie, čo všetko sa na našom svete stane.

Jánovi ukázal niektoré veci, ktoré sa stanú. Ján dokonca videl, ako bude vyzerat' nebo – bude to miesto plné radosti a šťastia. Videl obrovský zástup ľudí, spievajúcich Pánovi Ježišovi, veľkému Kráľovi. Ján videl tiež, ako hrozne budú potrestaní tí, ktorých Pán Ježiš nezachránil. To, čo Ján videl, zapísal a my o tom môžeme čítať na konci Biblie.

Posledná vec, ktorú Ján napísal, je veľmi, veľmi dôležitá, je to niečo o Kráľovi, Pánovi Ježišovi. Ján počul ako Pán povedal: „Iste prídem skoro.“ Pán Ježiš zatiaľ ešte neprišiel, ale On príde. Povedal Jánovi, že príde. Pamätáte sa, aj anjeli povedali, že On sa vráti na zem.

Obrázok V – 8

Jedného dňa – nikto nevie kedy – On zrazu príde. Príde rýchlo, v okamihu. Jeho príchod nebude vopred ohlásený v novinách alebo v televízii. Ale keď príde, všetci to budú vedieť. Tí ľudia, ktorí sa Mu odovzdali, aby ich zachránil, budú vzatí do neba, aby sa s Ním stretli. Budú s Ním žiť naveky. Všetci ľudia, ktorí sa Mu neodovzdali, sa budú báť a budú sa pokúšať niekde skryť. Ale všetci sa s Ním budú musieť stretnúť a On ich bude súdiť. Bude ich musieť potrestať naveky. Teraz už bude neskoro odovzdať sa Mu ako Spasiteľovi. Keď Pán Ježiš rozprával o svojom príchode, povedal: „Bud' te pripravení!“. Ako môžete byť pripravení? Pamätáte sa, čo hovorili Pánovi učeníci ľuďom? Povedali: „Odvráťte sa od zlého vo svojom živote, zverte sa Pánovi Ježišovi.“ Chceš sa i ty odvrátiť od zlého vo svojom živote? Tak to hneď teraz môžeš povedať Pánovi Ježišovi a požiadať Ho, aby ťa zbavil tvojich hriechov. Boh sľubuje, že tvoje hriechy budú vymazané. Budeš pripravený na Jeho príchod. Ján sa skutočne tešil na Jeho príchod. Povedal: „Príď, Pane Ježiši.“

Neskôr bol Ján oslobodený a mohol sa vrátiť ku priateľom. Ale nikdy nezabudol, čo videl a počul, keď bol na ostrove. Videl to najlepšie zo všetkého. Videl svojho Kráľa.

Ako viesť dieťa ku Kristovi

Presvedčte sa, či dieťa rozumie týmto pojmom:

Boh

Kto je Boh?

Boh nás stvoril. Hovorí ku nám prostredníctvom Biblie.

Boh je svätý a čistý. Miluje nás.

Hriech

Čo je hriech?

Hriech je neposlúchnutie Božích príkazov. Je namierený proti Bohu.

Rozprávajte o jednotlivých hriechoch.

Aj toto dieťa má hriechy.

Kto hreší, zaslúži si smrť.

Spasiteľ

Kto jediný ťa dokáže zbaviť hriechov?

Prečo nás On dokáže zbaviť hriechov?

Boh Syn zomrel na kríži za hriešnikov.

Pán Ježiš opäť vstal z mŕtvych. Je Pánom nás všetkých.

Vysvetlite dieťaťu, ako je možné byť spasené: vysvetlite, čo od nás Boh chce a čo On pre nás urobí.

Použite verš z Biblie (Ján 1, 12; 3, 16; 6, 37; Skutky 16, 31; Rímskym 6, 23 alebo 10, 13).

Čo chce Boh, aby sme my robili?

Čo On pre nás urobí?

Varujte dieťa pred ťažkosťami.

Spýtajte sa: „Chceš sa odovzdať Kristovi, či chceš ešte čakať?“

Ak je dieťa pripravené, povzbudte ho, aby sa modlilo nahlas.

Rozprávajte sa o istote spasenia.

Vráťte sa ku veršu, ktorý ste použili.

Rozprávajte sa o zmenenom živote.

Povedzte dieťaťu, čo môže vedieť človek, ktorý plne dôveruje Bohu.

Poradte mu niečo o ďalšom živote kresťana.

Čítaj a poslúchaj svoju Bibliu.

Rozprávaj sa s Bohom, naším nebeským Otcom.

Porozprávaj aj ostatným, čo pre teba urobil Pán Ježiš.

Požiadaj Boha, aby ti odpustil tvoje hriechy.

Stretávaj sa s ostatnými kresťanmi.

Pamätaj, čo nám Pán Ježiš sľubuje: „Ja vás nikdy neopustím.“